

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE**Agenția Națională de
Administrare Fiscală****Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Județului Iași**

Str. Anastasie Panu nr.26, Iasi
Tel : +0232 213332
Fax :+0232 219899
e-mail : admin.isisjudx01.is@mfinante.ro

DECIZIA NR. 683/16.12.2009

privind soluționarea contestației formulate de

S.C. "X" S.R.L. Iașiînregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași
sub nr. ....

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Biroul Soluționare Contestații, a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul aceleiași instituții cu adresa nr. ...., înregistrată la instituția noastră sub nr. ...., cu privire la contestația formulată de **S.C. "X" S.R.L.** cu sediul în Iași, str. ...., județul Iași, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului Iași sub nr. ...., cod unic de înregistrare RO ..... împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. .... întocmită în baza Raportului de inspecție fiscală parțială nr. .... precum și împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de inspecția fiscală nr. ....

Suma contestată este în valoare totală de S lei și reprezintă:

- S lei - taxa pe valoarea adăugată;
- S lei - majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația este formulată prin administratorul societății în persoana ..... și apărător ales avocat ..... din cadrul Societății Civile de Avocați "IACOB&BARBU", este semnată atât de administratorul societății contestatoare, cât și de apărătorul ales și poartă amprenta în original atât a ștampilei societății contestatoare, cât și a societății de avocați.

Cu adresa nr. ...., organul de soluționare competent a solicitat Societății Civile de Avocați "IACOB&BARBU" să depună la dosarul contestației împuternicirea avocațială, precum și documentele pe care le consideră relevante în susținerea contestației, aceasta răspunzând solicitării cu adresa nr. .... înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași sub nr. ....

Contestația a fost depusă în termenul legal de 30 de zile prevăzut de art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de faptul că a fost depusă la poștă în data de **21.10.2009**, după cum rezultă din ștampila aplicată pe plicul cu care aceasta a fost trimisă, fiind înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași sub nr. ...., iar actul administrativ fiscal atacat a fost comunicat petentei prin publicitate în data de 24.09.2009, conform Anunțului nr. ....

Contestația este însoțită de Referatul privind propunerea de soluționare a contestației nr. ...., semnat de conducătorul organului care a încheiat actul atacat, respectiv Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin care propune respingerea în totalitate a contestației formulate de **S.C. "X" S.R.L. Iași**, ca fiind fără temei legal.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Biroul Soluționare Contestații, constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art. 205, art. 206, art. 207 alin. (1) și art. 209 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C. "X" S.R.L. Iași contestă parțial Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. .... întocmită în baza Raportului de inspecție fiscală parțială nr. ...., motivând în susținerea contestației următoarele:

1. Organele de inspecție fiscală au stabilit că datorează bugetului de stat o taxă pe valoarea adăugată suplimentară în sumă de S lei, pentru care au calculat majorări de întârziere în sumă de S lei.

Pentru a ajunge la o astfel de concluzie, organele fiscale nu au acordat dreptul de deducere a sumei de **S lei** de pe facturile reprezentând materiale de construcții și prestări servicii executate la imobilul din municipiul București, str. ....

Organele fiscale au considerat în mod total eronat că atâta timp cât societatea nu a declarat punct de lucru la acea adresă și căt nu are decât un singur salariat cu contract de muncă parțial, suma respectivă a fost dedusă în mod greșit de către societate.

Susținerea făcută de către organele fiscale este greșită, motivat de faptul că administratorul societății a folosit acel apartament ca loc în care au fost semnate contractele încheiate de societate, că întreaga activitate desfășurată de societate a avut ca bază de plecare aceste contracte semnate la București.

Faptul că societatea nu are decât un singur angajat și că acesta are domiciliul în Iași nu are relevanță asupra deductibilității acestor cheltuieli de amenajare a acestui apartament, atâta timp cât

acele contracte sunt încheiate în urma negocierilor purtate de către administratorul societății la București, în acea locație.

Atâta timp cât apartamentul respectiv a fost folosit de către administratorul societății în vederea realizării activității societății, cheltuielile aferente amenajării acestuia sunt deductibile potrivit dispozițiilor art. 145 alin. (2) din Codul fiscal, societatea având dreptul să procedeze la deducerea taxei aferente acestor achiziții atâta timp cât acestea sunt destinate în folosul unor operațiuni taxabile.

Dispozițiile legale prevăzute de Legea nr. 114/1996 avute în vedere de către organul fiscal pentru a motiva soluția adoptată nu sunt aplicabile cauzei de față, fiind cuprinse în raportul de inspecție fiscală doar ca să dea un aspect de legalitate concluziilor sale.

Pe de altă parte, susținerea de către organul de inspecție fiscală că societatea a înregistrat în contul 628 "Cheltuieli cu alte servicii" facturile nr. .... reprezentând execuția unei construcții modulare executată de către S.C. "INTERELECTRIC" S.A. la amenajarea spațiului situat în imobilul din București, str. Stoian Militaru este total eronată și în contradicție cu actele contabile puse la dispoziția acestuia. Astfel, cele două facturi nu se regăsesc în conținutul Anexei nr. 13 la raportul de inspecție fiscală și astfel nu reiese cum organul fiscal a ajuns la concluzia că suma de S lei aferentă acestora intră în componența sumei totale de S lei.

De altfel, facturile respective în nici un caz nu fac obiectul unei amenajări a spațiului din București, ci privesc realizarea unui alt obiectiv al societății ce face obiectul unui alt contract.

Atâta timp cât cele două facturi nu se regăsesc în anexa nr. 13 întocmită de chiar organul fiscal, reținerea acestei sume ca fiind datorată apare ca nelegală, la fel și majorările de întârziere calculate aferente acesteia.

2. Dat fiind că suma de S lei reprezintă taxă pe valoarea adăugată legal dedusă, majorările de întârziere calculate de către organul fiscal aferente acestei sume nu sunt datorate, deoarece atâta timp cât obligația principală de plată nu există, majorările de întârziere nu sunt datorate, nefiind o bază legală de plată.

3. Cu privire la deductibilitatea sumei de S lei aferentă achizițiilor efectuate de societate prin facturile cuprinse în Anexa nr. 14 considerăm că înlăturarea acestor sume s-a făcut în mod nelegal, societatea având potrivit dispozițiilor art. 21 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal posibilitatea de a înregistra cheltuieli de protocol în limita de 2%. Totodată, în limita cotei de 2% avea posibilitatea să efectueze cheltuieli și pentru cadouri în bani sau în natură oferite copiilor minori ai salariaților și salariatelor.

Având în vedere că valoarea acestor cheltuieli se circumscriu dispozițiilor legale, atât în ceea ce privește natura lor, cât și valoric, este vorba de o interpretare eronată dată de către organul de inspecție fiscală textelor de lege aplicabile în cauză. Astfel, organul fiscal a procedat la

încălcarea principiului general al bune credințe ce trebuie să guverneze relația dintre organele fiscale și contribuabil.

Pentru considerentele prezentate solicită admiterea contestației așa cum a fost formulată, anularea Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. ...., a Raportului de inspecție fiscală parțială nr. .... și a Dispoziției privind măsurile stabilite de inspecția fiscală nr. ....

II. Organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Finanțelor Publice a Județului Iași - Activitatea de Inspecție Fiscală prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. ...., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .... au stabilit o diferență de taxă pe valoarea adăugată în sumă de S lei, diferență din care societatea supusă inspecției fiscale, **S.C. "X" S.R.L. Iași** contestă suma de S lei. De asemenea, prin aceeași decizie s-au stabilit majorări de întârziere în sumă de S lei, din care societatea contestă doar pe cele aferente diferenței contestate de taxă pe valoarea adăugată, respectiv suma de S lei.

Organele de inspecție fiscală au stabilit următoarele:

1. Societatea nu beneficiază de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de **S lei** aferentă achizițiilor de mobilier, instalații termice, covoare, electrocasnice, materiale de construcții și prestări de servicii achiziționate pentru îmbunătățirile efectuate la imobilul din municipiul București, str. Stoian Militaru, nr. 14 - 16, et. 3, ap. 9, sector 4, deținut în baza Contractului de comodat fn/01.10.2007, destinat în exclusivitate ca locuință de serviciu, fără ca societatea să declare punct de lucru la această adresă și neavând decât un singur angajat cu contract de muncă cu timp parțial, d-na Popescu Adriana economista firmei care locuiește în Iași. Temeiul legal invocat este art. 145 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

2. Nu beneficiază de dreptul de deducere al taxei pe valoarea adăugată în sumă de **S lei** aferentă unor cheltuieli care nu au legătură cu activitatea societății, cheltuieli prezentate în Anexa nr. 14 la Raportul de inspecție fiscală: jucării, colier damă, mobilier sufragerie, poșetă damă. Temeiul legal invocat este art. 145 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

3. Pentru plata cu întârziere a diferențelor de taxă pe valoarea adăugată stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. .... petenta datorează majorări de întârziere în sumă de **S lei**, conform art. 120 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură

civilă, republicată, cu modificările ulterioare, din care **S lei** aferente diferenței de taxă pe valoarea adăugată contestată.

Ca urmare, prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. .... au stabilit suplimentar o taxă pe valoarea adăugată în sumă de S lei, respingând la rambursare suma solicitată de societate, de S lei, și stabilind o taxă pe valoarea adăugată suplimentară rămasă de plată în sumă de S lei.

III. Având în vedere constatările organelor de inspecție fiscală, motivațiile contestatoarei, documentele existente la dosarul cauzei, precum și prevederile actelor normative referitoare la speța analizată, în vigoare în perioada verificată, se rețin următoarele:

Perioada supusă verificării în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată: 01.01.2005 - 31.03.2009.

Organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași - Activitatea de Inspecție Fiscală au efectuat o inspecție fiscală parțială la **S.C. "X" S.R.L. Iași** în vederea soluționării Decontului de TVA cu opțiune de rambursare a soldului sumei negative a TVA depus pentru luna martie 2009, înregistrat la Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Iași sub nr. ...., în urma căreia au încheiat Raportul de inspecție fiscală parțială nr. .... din 28.08.2009. În baza acestuia au emis Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. .... prin care au stabilit o diferență suplimentară de taxă pe valoarea adăugată în sumă de **S lei**.

Din aceasta petenta contestă taxa pe valoarea adăugată în sumă de **S lei** stabilită de organele de inspecție fiscală ca urmare a neacordării dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată astfel:

- **S lei** de pe facturi reprezentând materiale de construcții și prestări servicii executate la imobilul din București, str. ...., conform Contractului de comodat fn/ 01.10.2007, destinat în exclusivitate ca "Locuință de serviciu" deoarece societatea nu a declarat punct de lucru la această adresă și nu are decât un singur angajat cu contract de muncă parțial care locuiește în Iași;

- **S lei** aferentă achiziției de bunuri care nu au legătură cu activitatea economică, respectiv jucării, colier damă, mobilier sufragerie, poșetă damă, pantaloni bărbătești, etc.

1. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei, cauza supusă soluționării este de a stabili dacă în mod corect organele de inspecție fiscală au stabilit că petenta nu poate beneficia de dreptul de deducere a acestei taxe aferentă achizițiilor de bunuri și servicii destinate realizării unei investiții la apartamentul din municipiul București, str. .... deținut în baza unui contract de comodat, în condițiile în care nu rezultă că

acesta a fost utilizat ca locuință de serviciu așa cum declară administratorul societății.

În fapt, așa cum rezultă din Raportul de inspecție fiscală parțială nr. ...., diferența de taxă pe valoarea adăugată în sumă de **S lei** are următoarea componență:

- **S lei** - aferență achizițiilor de la diverși furnizori reprezentând mobilier, instalații termice, aparatură electrocasnică, tâmplărie de aluminiu, materiale de construcții, covoare, servicii design, detaliate în Anexa nr. 13 la Raportul de inspecție fiscală parțială nr. ...., înregistrate în perioada iulie - decembrie 2008, în contul 231 "Investiții în curs";

- **S lei** - aferență execuției unei construcții modulare la amenajarea spațiului situat în imobilul din municipiul București executată de S.C. INTERELECTRIC S.A. Iași, înregistrată în contul 628 "Cheltuieli cu alte servicii" în baza facturilor fiscale seria IS INT nr. ....;

- **S lei** - aferență prestărilor servicii de montaj cabină duș și compartimentări interioare executate de S.C. MATIFORMA S.R.L. înregistrate în contul 628 "Cheltuieli cu alte servicii" în baza facturii fiscale nr. ....;

- **S lei** - aferență lucrărilor de proiectare executate de S.C. ARCHITECTURE STUDIO S.R.L. înregistrate în contul 628 "Cheltuieli cu alte servicii" în baza facturii fiscale nr. ....;

- **S lei** - aferență lucrărilor de instalații electrice executate de S.C. INSATERM S.R.L. înregistrate în contul 628 "Cheltuieli cu alte servicii" în baza facturii fiscale nr. ....

Organele de inspecție fiscală au constatat că aceste bunuri și servicii achiziționate au fost utilizate la imobilul din municipiul București pe care petenta îl folosește în baza Contractului de comodat f.n. din 01.10.2007, destinat în exclusivitate ca "Locuință de serviciu", fără ca societatea să declare punct de lucru și fără să aibă angajați care ar putea să locuiască la această adresă.

Considerând că aceste achiziții nu sunt destinate realizării de operațiuni taxabile, în baza art. 145 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal nu au acordat drept de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei.

Societatea contestatoare consideră eronată interpretarea organelor de inspecție fiscală, menționând că administratorul societății a folosit acel apartament ca loc în care au fost semnate contractele încheiate de societate ce au stat la baza întregii activități desfășurate.

În drept, speței analizate îi sunt aplicabile prevederile art. 145, alin. (2), lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, unde referitor la dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată pentru bunurile și serviciile achiziționate, se stipulează:

*“ART. 145 Sfera de aplicare a dreptului de deducere [...] (2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, **dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:***

*a) **operațiuni taxabile;** [...].”*

Astfel, potrivit prevederilor legale citate mai sus, dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată pentru bunurile și serviciile achiziționate este condiționat de utilizarea acestora *“în folosul operațiunilor sale taxabile”*, cu alte cuvinte orice persoană înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată are dreptul să deducă taxa aferentă bunurilor care i-au fost livrate, respectiv prestațiilor de servicii care i-au fost prestate de către persoane impozabile, cu condiția de a justifica că acele bunuri sau servicii sunt destinate a fi utilizate în scopul operațiunilor sale taxabile din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată.

Din documentele existente la dosarul cauzei s-au reținut următoarele:

În baza Contractului de comodat f.n. încheiat în data de 01.10.2007, **S.C. “X” S.R.L. Iași** în calitate de comodată a primit în folosință gratuită de la Dascălu Ionel, în calitate de comodant, imobilul din municipiul București, str. ....în suprafață construită de 170,8 mp, precum și un loc de parcare situat în subsolul clădirii, cu *destinația exclusivă de locuință de serviciu.*

Potrivit art. 29 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1275/2000 privind aprobarea Normelor metodologice pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii locuinței nr. 114/1996:

“(1) Locuințele de serviciu și cele de intervenție fac parte din patrimoniul agenților economici sau al instituțiilor publice centrale ori locale și se administrează în interesul acestora prin închiriere salariaților proprii, contractul de închiriere fiind accesoriu la contractul individual de muncă.”

Organul de soluționare competent a reținut faptul că în Raportul de inspecție fiscală se precizează că petenta are un singur angajat cu contract de muncă cu timp parțial, d-na Popescu Adriana economista firmei, care locuiește în Iași așa cum a precizat și în declarația pe propria răspundere dată în fața organelor de inspecție fiscală existentă în copie la dosarul cauzei.

În ceea ce privește susținerea contestatoarei că apartamentul din București a fost utilizat de administratorul societății care este și asociat unic - dl. Dascălu Codrin-Răzvan, aceasta nu face dovada că asociatul unic are calitatea de salariat al societății așa cum se prevede la art.196¹ din Legea nr.31/1990 privind societățile comerciale, republicată:

“(1) În cazul societăților cu răspundere limitată cu asociat unic, acesta va exercita atribuțiile adunării generale a asociaților societății.

(3) Asociatul unic poate avea calitatea de salariat al societății cu răspundere limitată al cărui asociat unic este.”

Ca urmare, având în vedere cele reținute mai sus, precum și faptul că potrivit Contractului de comodat petenta a primit în folosință gratuită apartamentul din București cu destinația exclusivă de apartament de serviciu, rezultă că **S.C. “X” S.R.L. Iași** nu a făcut dovada că a utilizat acest imobil pentru nevoile firmei, respectiv pentru operațiunile sale taxabile.

De asemenea, s-a reținut și faptul că petenta nu a făcut dovada că a înscris la Oficiul Registrului Comertului apartamentul din București, str. ...., ca sediu secundar, condiție obligatorie pentru a putea desfășura acolo activitatea societății.

În ceea ce privește motivația contestatoarei că taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei aferentă execuției unei construcții modulare la amenajarea spațiului situat în imobilul din municipiul București executată de S.C. INTERELECTRIC S.A. Iași, înregistrată în contul 628 "Cheltuieli cu alte servicii" în baza facturilor fiscale seria IS INT nr..... nu se regăsește în conținutul Anexei nr. 13 la Raportul de inspecție fiscală parțială nr..... 28.08.2009, aceasta nu a putut fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației deoarece în această anexă este prezentată doar situația diferențelor de TVA stabilite de organul de control înregistrate în contul 231 "Investiții în curs", iar facturile menționate au fost înregistrate în contul 628 "Cheltuieli cu alte servicii".

De asemenea, nu s-a putut reține nici motivația contestatoarei potrivit căreia *"facturile respective în nici un caz nu fac obiectul unei amenajări a spațiului din Str. Stoian Militaru, ci privesc realizarea unui alt obiectiv al societății noastre ce face obiectul unui alt contract"*. Aceasta deoarece din Contractul de execuție nr. 1005/12.11.2008 încheiat cu prestatorul acestor servicii S.C. INTERELECTRIC S.A. Iași nu rezultă locul în care au fost făcute aceste investiții, iar petenta nu a depus la dosarul cauzei proiecte de execuție, situații de lucrări sau proces verbal de recepție al lucrărilor din care să rezulte că această investiție a fost făcută la alt obiectiv pentru a putea astfel infirma susținerile organelor de inspecție fiscală. Mai mult, din Referatul privind propunerea de soluționare a contestației nr. ...., întocmit de organele de inspecție fiscală, s-a reținut faptul că în perioada verificată singurul loc în care s-au făcut amenajări este imobilul din București, precum și faptul că petenta nu deține în patrimoniu clădiri și terenuri la care ar fi putut face aceste investiții, așa cum rezultă și din Bilanțul prescurtat la 31.12.2008 aflat în copie la dosarul cauzei.

Se poate concluziona astfel că societatea contestatoare nu a utilizat apartamentul din București str. .... ca apartament de serviciu și, ca urmare, nu a justificat că bunurile și serviciile achiziționate pentru investiția efectuată la acest spațiu sunt destinate a fi

utilizate în scopul operațiunilor sale taxabile din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată, drept pentru care urmează a se respinge contestația pentru diferența de taxă pe valoarea adăugată în sumă de **S lei**, ca neîntemeiată și nesusținută cu documente.

2. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei, cauza supusă soluționării constă în a ne pronunța dacă petenta poate beneficia de dreptul de deducere al acestei sume, în condițiile în care nu demonstrează că bunurile achiziționate au fost utilizate în scopul operațiunilor sale taxabile.

În fapt, așa cum rezultă din Raportul de inspecție fiscală nr. ...., petenta a dedus în anii 2008 -2009 taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de **S lei** aferentă unor facturi prezentate în anexa nr. 14 la raport reprezentând contravaloare jucării, bijuterii, mobilier, îmbrăcăminte, aparatură electrocasnică, băuturi alcoolice.

Organele de inspecție fiscală nu au acordat drept de deducere pentru această sumă considerând că aceste achiziții nu au legătură cu activitatea economică a petentei, invocând ca temei legal art. 145 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Contestatoarea invocă faptul că în mod eronat organele de inspecție fiscală au înlăturat aceste sume, deoarece potrivit dispozițiilor art. 21 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, avea dreptul de a înregistra cheltuieli de protocol în limita de 2%, precum și cheltuieli cu cadouri pentru salarialele societății și pentru copiii salariaților în aceeași limită de 2%.

În drept, speței analizate îi sunt aplicabile prevederile art. 145, alin. (2), lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, unde referitor la dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată pentru bunurile și serviciile achiziționate, se stipulează:

*“ART. 145 Sfera de aplicare a dreptului de deducere
[...] (2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, **dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:***

*a) **operațiuni taxabile;** [...].”*

În raport de aceste reglementări se reține faptul că nu se acordă dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată datorată sau achitată pentru bunurile care nu vor fi utilizate în scopul desfășurării activității economice a persoanei impozabile care achiziționează aceste bunuri și servicii.

Ori, bunurile enumerate în Anexa nr. 14 la Raportul de inspecție fiscală nr. .... nu pot fi considerate ca fiind achiziționate în scopul desfășurării activității economice a petentei al

cărei obiect de activitate este "Activități de consultare pentru afaceri și management".

În ceea ce privește temeiul legal invocat de contestatoare, organul de soluționare competent a reținut faptul că art. 21 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se referă la cheltuielile considerate deductibile la calculul impozitului pe profit și, ca urmare, nu se poate invoca pentru a justifica dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată. Mai mult, acest articol este aplicabil doar contribuabililor plătitori de impozit pe profit, însă **S.C. "X" S.R.L. Iași** a fost atât în anul 2007, cât și în anul 2008, plătitoare de impozit pe veniturile microîntreprinderilor reglementat de Titlul IV din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

De altfel, petenta nu a demonstrat cu documente că a utilizat aceste bunuri în scopurile declarate, deși cu adresa nr. DG/21198 din 05.11.2009 organul de soluționare competent i-a solicitat să depună la dosarul contestației documentele pe care le consideră relevante în susținerea motivației contestației.

Ca urmare, în mod corect organele de inspecție fiscală nu au acordat drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de **S lei**, drept pentru care se va respinge contestația și pentru acest capăt de cerere, ca nemotivată și nesuținută cu documente.

3. Referitor la majorările de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în suma totală de S lei.

Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. .... emisă în baza Raportului de inspecție fiscală parțială nr. .... organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina **S.C. "X" S.R.L. Iași** majorări de întârziere aferente diferenței de taxă pe valoarea adăugată în suma de S lei, din care, așa cum reiese din adresa nr. .... întocmită de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași, majorările de întârziere aferente diferenței de taxă pe valoarea adăugată contestate sunt în sumă de **S lei**.

Având în vedere faptul că petenta nu a contestat modul de calcul al acestora și faptul că la punctele III.1. și III.2. din prezenta decizie s-a respins contestația referitor la taxa pe valoarea adăugată pentru neplata cărora s-au calculat aceste accesorii, urmează a se respinge contestația, ca neîntemeiată și pentru acest capăt de cerere, potrivit principiului de drept "**accesoriul urmează principalul**".

4. Referitor la contestația formulată împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. .... cauza supusă soluționării este dacă Biroul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere, în condițiile

În care dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală se referă la măsuri de îndeplinit în sarcina contribuabilei, neavând caracterul unui titlu de creanță fiscală.

În fapt, prin Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. .... organele de inspecție fiscală au dispus ca **S.C. "X" S.R.L. Iași** să înregistreze în evidența contabilă diferența suplimentară de taxă pe valoarea adăugată în sumă de S lei și majorările de întârziere în sumă de S lei stabilite prin Decizia de impunere privind obligații fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. ....

Prin contestația formulată contribuabila solicită anularea Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. 10161/2009, considerând că aceasta este nelegală.

În drept, în conformitate cu prevederile art. 205 alin. (1) și art. 209 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare,:

"Art. 205. - (1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii."

"Art. 209. - (1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum și a deciziilor pentru regularizarea situației, emise în conformitate cu legislația în materie vamală se soluționează după cum urmează:

a) contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, precum și accesorii ale acestora, al căror quantum este sub 1.000.000 lei, se soluționează de către organele competente constituite la nivelul direcțiilor generale unde contestatorii au domiciliul fiscal (...)"

Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.939/2004 pentru aprobarea formularului "Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală", cod 14.13.27.18 prevede:

"1. Formularul "Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală" reprezintă actul administrativ fiscal emis de organele de inspecție fiscală în aplicarea prevederilor legale privind obligativitatea contribuabililor de a îndeplini măsurile stabilite. Nu va cuprinde măsuri referitoare la sumele pe care contribuabilii le datorează bugetului general consolidat al statului"

Întrucât măsurile dispuse în sarcina **S.C. "X" S.R.L. Iași** nu vizează stabilirea de obligații fiscale de plată la bugetul general consolidat, se reține că soluționarea contestației pentru acest capăt de

cerere intră în competența de soluționare a organelor fiscale emitente, potrivit art. 209 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care precizează:

"(2) Contestațiile formulate împotriva unor alte acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente"., coroborat cu pct. 5.2. din Instrucțiunile aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 519/2005 , care stabilește:

"Alte acte administrative fiscale pot fi: dispoziția de măsuri, decizia privind stabilirea răspunderii reglementata de art. 28 din Codul de procedură fiscală, republicat, notele de compensare, înștiințări de plată, procesul-verbal privind calculul dobânzilor convenite contribuabilului etc. "

Prin urmare, pentru acest capăt de cerere, contestația va fi transmisă, spre competență soluționare, Activității de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași, în calitate de organ fiscal emitent al dispoziției de măsuri.

Pentru considerentele învederate și în temeiul art. 145, alin. (2), lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și art. 205, art. 209, art. 216 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în baza Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 2982/2009, Directorul coordonator al Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași,

DECIDE:

Art. 1 Respingerea contestației formulate de **S.C. "X" S.R.L. Iași**, ca neîntemeiată și nesusținută cu documente, pentru suma totală de **S lei**, reprezentând:

- S lei - taxa pe valoarea adăugată;
- S lei - majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Art. 2 Transmiterea contestației formulate de **S.C. "X" S.R.L. Iași** împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de inspecția fiscală nr. .... Activității de Inspecție Fiscală spre competență soluționare.

Art. 3 Serviciul secretariat administrativ va comunica prezenta decizie contestatoarei și Activității de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași, spre a fi dusă la îndeplinire.

În conformitate cu prevederile art. 210 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, decizia emisă ca urmare a soluționării contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac.

Împotriva prezentei decizii contestatoarea poate formula acțiune în contencios administrativ, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Iași.